

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ

—
1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΝΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΩΣ	ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Διὰ τὸ ἔξωτερικόν . . Δρ. Ν. 20.	Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
» » ἰσωτερικόν . . » » 15	Ὅδὸς Πινακτῶν
» τοὺς κκ. Φοιτητάς » » 8.	Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.—Περὶ τῆς ἀντισηπτικῆς Θεραπείας τῶν τραυμάτων ἐν γίγει, ὑπὸ Παύλου Ἰωάννου, καθηγητοῦ τῆς Ἑγχειρητικῆς καὶ τοπογραφικῆς Ἀνατομίας. (Συνέχ.). — Περὶ φυματιώδους κυστίτιδος, ὑπὸ Βαρθολομαίου Γάλλου, χειρουργοῦ. (Συνέχ.). — Θεραπεία τοῦ θέλειος τῶν ἄρθρων ρευματισμοῦ διὰ τῆς ἀντικυρίνης. — Ἐπιφύλλ. Ἡ Αἰθιοπία ὑπὸ ἰατρικὴν ἐποψίν, ὑπὸ Ν. Π. Παρίση. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. δελτ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

(ΚΑΤΑ MOSETIG).

Ἐκ τῆς Εἰσηγητηρίου διδασκαλίας τῆς χειρουργικῆς
ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ
ὑπὸ ΠΑΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
Καθηγητοῦ τῆς Ἑγχειρητικῆς καὶ Τοπογραφικῆς Ἀνατομίας.

(Συνέχεια. Ἐρμ. σελ. 289).

Ἐρρηται ἤδη ἀνωτέρω ὅτι ἡ ἀντισηπτικὴ ἐπίδρασις παντὸς τραύματος
δέον ν' ἀπομνησθῆται ἀκριβῶς πᾶν τὸ ὑπὸ τῆς φύσεως ἐν τοῖς ὑποδορείοις
Γαλ. ΤΟΜ. ΙΣΤ΄. 20

τραύμασιν γινόμενον. Ἐν ἄλλοις λόγοις δέον νὰ καταφράσσηται μὲν καὶ κλείηται τὸ τραῦμα δι' ἀντισηπτικῶν μέσων, ἵνα πᾶσα ἐπ' αὐτοῦ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια ἐξουδετερωθῆται, ἀλλ' ἅμα καὶ πᾶν ἔκκριμα, παραγόμενον ἐν τῷ τραύματι, ν' ἀποχετεύηται ἵνα μὴ παραμένον ἐν αὐτῷ παρῆγγη σήψιν. Ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτον σκοπὸν προτίθεται ἡ ἀντισηπτικὴ μέθοδος, δυνατὸν νὰ κληθῆ ἡ τοιαύτη ἐπίδεσις ἀποκλειστικὴ, ἢ καταφρακτικὴ τοῦ τραύματος.

Τὰ συνήθη ἀντισηπτικὰ φάρμακα, τὰ εἰς ἐπίδεσιν τῶν τραυμάτων χρησιμεύοντα, ἢ εἰσὶ βρευστά, εὐδιάλυτα ἐν ὕδατι, οἷον τὸ φαινικὸν ὀξὺ καὶ ὁ διχλωρισχὸς ὑδράργυρος ἢ στερεά, δηλαδὴ μᾶλλον κόνεις, οἷον τὸ ἰωδοφόρμιον.

Τριττὴ λοιπὸν ἀντισηπτικὴ ἐπίδεσις παντὸς νεαροῦ τραύματος δυνατὸν νῆ ἐνεργηθῆ καὶ ἐπομένως ὑπάρχει 1. — ἀντισηπτικὸς ἐπίδεσμος διὰ φαινικοῦ ὀξέος. 2. — διὰ διχλωρισχοῦ ἢ ἀχνῆς ὑδράργυρου καὶ 3. — δι' ἰωδοφόρμιου. Ἐκάστου τούτων τὴν ἐφαρμογὴν θέλομεν περιγράψαι εὐθέως:

1. — Ἀντισηπτικὸς ἐπίδεσμος διὰ φαινικοῦ ὀξέος.

Οὗτος καλεῖται ἰδίᾳ καὶ *Λιστέρειος ἐπίδεσμος*· εἶναι ὁ πρῶτος ἐφαρμοσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐρέσεως τῆς ἀντισηπτικῆς μεθόδου, καὶ ἀποκλειστικῶς ἐπὶ δεκαετηρίδα ἐπικρατήσας. Ἐκτίθεμεν τὰ περὶ αὐτοῦ οὐχὶ ἐν τῇ βαθμιαίᾳ ἀναπτύξει, ἀλλ' ἐν τῇ τελειοποιήσει.

Τὰ πρὸς τοῦτον χρῆσιμα ὕλικά εἰσι

α'. — Διάλυσις φαινικοῦ ὀξέος ἐν ἀπεπταγμένῳ ὕδατι ἀραιότερα ἢ τοὶ 2 1/2 ο|ο, καὶ ἑτέρα πυκνότερα, ἢ τοὶ 5 ο|ο.

β'. — Προφύλακτρον (Silk), δηλονότι πράσινοι κηρωτὲς ταφρεταῖς, περιεχειρισμένος μίγματι, συνισταμένῳ ἐξ ἐνὸς μέρους Δεξτρίνης, δύο μερῶν ἀμύλου καὶ δέκα ἐξ μερῶν διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος, τῶν 5 ο|ο.

γ'. — Φαινικοῦχος δθόνη παρεσκευασμένη ὡς ἐξῆς· λευκασμένη ἀραιὰ βαμβακίνη δθόνη ἐν τετραχίσις μήκους ἐξ μέτρων καὶ πλάτους ἐνὸς μέτρου, ἐμβράζεται ἐπὶ 2—3 ὥρας ἐν ζέοντι ὕδατι, εἶτα ἐξαπλοῦται καὶ διαβρέχεται ὑπὸ μίγματος συνισταμένου, ἐξ ἐνὸς μέρους κρυσταλλικοῦ φαινικοῦ ὀξέος, πέντε μερῶν ῥητίνης καὶ ἑπτὰ μερῶν παραφίνης. Μετὰ ταῦτα ἡ δθόνη αὕτη ἐντίθεται ἐν θερμοκασμένῳ κιβωτιδίῳ ἐκ κασσιτέρου καὶ ἐπιπιεζομένη ὑπὸ τίνος βάρους ἐμμένει ἐπὶ 1—2 ὥρας, καὶ οὕτως εἶναι ἐτοίμη πρὸς χρῆσιν. Διχτηρεῖται δὲ ἐν μολύβδινος κιβωτιδίῳ, ἢ ἐν σμικροῖς δέμασι, περιτετυλιγμένη ὑπὸ περγαμίνης, καὶ εὐρίσκεται οὕτως ἐν τοῖς φαρμακείοις καὶ ἐν τῷ ἐμπορίῳ.

δ'. — Ἀδιαχώρητον ὕφασμα (Mackintosh), παρεσκευαζόμενον ἐκ βαμβάκου καὶ ἐλαστικοῦ κόμματος (Kantschuk).

Ἡ δὲ τοῦ ἐπίδεσμου τούτου ἐφαρμογὴ τελεῖται ὡς ἐξῆς·

Παυσαμένης τῆς αἰμορραγίας ἐκ τοῦ τραύματος τελείως, καὶ τούτου ἀποπλυθέντος διὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος 2 1/2 ο|ο, εἰ μὴ ἡ ἐγγείρησις ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἀντισηπτικὴν νεφέλην τοῦ ψεκαστήρος, εὐδοκασθέντος δὲ εἶτα ἐν τῷ τραύματι τοῦ ἐλαστικοῦ ἀποχστευτικοῦ σπληνίου καὶ τῆς ῥαφῆς τῶν χειλέων τοῦ τραύματος συντελεσθείσης, λαμβάνομεν φαινικοῦχος δθόνην, ἐμβάπτομεν αὐτὴν ἐν διαλύσει φαινικοῦ ὀξέος καὶ συστρέψαντες αὐτὴν καὶ ἐκθλίψαντες εὐθέως ἐπιθέτομεν ἀφθονον ἐπὶ παντὸς τοῦ χείλους τοῦ τραύματος καὶ ἐπὶ τῶν στομιῶν τῶν ἐν τῷ τραύματι ἐλαστικῶν ἀποχστευτικῶν σπληνίων.

Ἡ συνεστραμμένη αὕτη καὶ διαβραχεῖσα καὶ ἐπιτεθείσα ἀντισηπτικὴ δθόνη ἀπεργάζεται τὸν πρῶτον κατὰ τοῦ μολύσμου τοῦ τραύματος φραγμόν, χρησιμεύουσα ἅμα καὶ εἰς ἐξομάλυνσιν τῶν ἐνταῦθα ἀναμαλιῶν. Ἴνα δὲ μὴ τὰ χαλαρὰ μέρη τῆς πρώτης ταύτης ἐπιτεθείσης συνεστραμμένης δθόνης ἀποπίπτωσιν, ἢ μετακινῶνται, ἐπιτίθεται σπληνίον ἐκ φαινικοῦχος δθόνης, ἐξαπλῶς περίπου πτυχθείσης, ὡσαύτως διαβραχεῖσθαι ἐν διαλύσει φαινικοῦ ὀξέος 2 1/2 ο|ο ἐπὶ τοῦ συστρέμματος τῆς πρώτης δθόνης, ἐφαπλούμενον ἐπὶ τούτου, καὶ οὕτω στηρίζον αὐτό. Τὸ μικρὸν τοῦτο ὕψος σπληνίου ἀπεργάζεται τὸν δευτέρον κατὰ τοῦ μολύσμου τοῦ τραύματος φραγμόν. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου τούτου φραγμοῦ ἐπιτίθεται τρίτος, ἢ τοὶ δεκαπλῶς ἐπτυγμένον σπληνίον ἐκ ξηροῦ φαινικοῦχος δθόνης, ὑπερ δέον νὰ ἦ λίαν μέγα, ὥστε νὰ ἐπικαλύπτῃ τὸ τραῦμα εἰς μεγάλην ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν· λ.χ. ἐπὶ ἀκρωτηριασμοῦ τοῦ μηροῦ δέον τὸ τρίτον τοῦτο σπληνίον νὰ ἐπισκέπῃ οὐ μόνον σὺν παντὶ τὸ κολῶβωμα, ἀλλὰ καὶ τὴν τούτῳ συστοιχοῦσαν πλευρὰν τῆς λεκάνης· ἐν τῇ ἀναλογίᾳ δὲ ταύτῃ δέον τοῦτο νὰ ἐπισκέπῃ τὰ ἐξ ἐγγειρήσεων τραύματα καὶ ἐν ἄλλοις μέρεσι τοῦ σώματος· ἀναμέσον δὲ ζ'. καὶ ἡ στιβάδος τοῦ δεκαπλῶς ἐπτυγμένου σπληνίου παρεπιτίθεται ἔστω καὶ τι μικρότερον τεμάχιον ἀδιαχωρήτου ὕφασματος (Mackintosh) μετὰ τῆς ἐπιχειρισμένης λείας αὐτοῦ ἐπιφανείας προσεστραμμένης τῷ τραύματι. Τέλος προσαρμόζεται ἐπιμελῶς καὶ ἀκριβῶς τὸ σπληνίον, περιτίθεται κατὰ τὰ χεῖλη ὑδρόφιλος ἢ ὑγροσκοπικὴ οὐχίτη, διὰ φαινικοῦ ὀξέος προπρεσκευασμένη, καὶ ὁ ἐπίδεσμος ὅλος στηρίζεται δι' ὁμοτίμων περιδρομῶν ταινιῶν φαινικοῦχος δθόνης, καταφράσσων στερεῶς τὸ τραῦμα.

Ὁ οὕτως ἐφαρμοσθεὶς ἐπίδεσμος μένει ἐπὶ τόπου μέχρις ἂν ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ διυγρῶνθῃ ὑπὸ τῶν τραυματικῶν ἔκκριμάτων, τούτου ὁμοῦ γεγονόμένου, παραυτίκα ὁ ἐπίδεσμος ἀλλάσσεται, καὶ εἰ μὴ ὁ πάσχων αἰσθάνεται ἑαυτὸν καλῶς καὶ ἐν ἀπυρεξίᾳ. Χρῆζει λοιπὸν ὁ ἐπίδεσμος διαρκοῦς ἐπιτηρήσεως, ἐπειδὴ ἀδύνατον νὰ προῖδωμεν πότε ἤθελε παρουσιασθῆ διυγρῶσις τῆς ἐξω ἐπιφανείας αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως ἀνάγκη

ἀλλαγῆς αὐτοῦ. Ἐάν δὲ μὴ ᾖ δυνατὸν ὁ ἐπίδεσμος ν' ἀλλάχῃ ἀμέσως, τότε μέχρι τῆς ἀλλαγῆς τὰ διυγραθέντα μέρη αὐτοῦ ἐπισκεπόνται ὑπὸ οὐάτης ἢ σπληνίου, (προεμβραχέντων ἐν διαλύσει φαινικοῦ ὀξέος B o|o, ἢ ἐν φαινικοῦχωρ ἐλάφω 10 o|o καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτίθεται τεμαχίον ἀδιαχωρήτου ὑφάσματος (Mackintosh)), εἰκότως προσδεόμενα, ἐπειδὴ ἀλλῶς ἐν τοῖς διυγραθέντεσι μέρεσι τοῦ ἐπίδεσμου ὑπάρχει κίνδυνος ἀποσυμθέσεως, ἀποσοβούμενος τῇ ταχίστῃ προσαγωγῇ τοῦ ἤδη ἀποπτάντος ἀντισηπτικοῦ.

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἐπίδεσμου δεόν νὰ γίνῃται, κατὰ λίττερον, ἐν φαινικῶχωρ νεφέλῃ. Καθαίρεθέντος λοιπὸν τοῦ ἐπίδεσμου, καθαρίζεται μὲν ἡ ἐπιφάνεια τοῦ δέρματος διὰ βεδρεγμένης φαινικοῦχοῦ οὐάτης, ἀλλὰ τὸ τραύμα οὐδέποτε δικυλύφεται διὰ σύριγγος, ἀφιέμενον ἐν τελείῃ ἡσυχίᾳ. Ὁ δεύτερος ἐπίδεσμος μετὰ τὸν προκαθαίρεθέντα πρῶτον ἐνεργεῖται ὁμοίως σὺν μόνῃ τῇ διαφορᾷ ὅτι μετὰ τῶν χειλέων τοῦ τραύματος καὶ τοῦ συττρήματος τῆς ὑγρᾶς ἀντισηπτικῆς δόξης παρεντίθεται μικρὸν τεμαχίον προφύλακτρον, προεβραχὲν ἐν διαλύσει φαινικοῦ ὀξέος B o|o, καὶ κατόπιν ἀποξηρῶνθῆναι τὸ δὲ τεμαχίον τοῦτο τοῦ προφύλακτρον δεόν νὰ καλύπτῃ τὰ τε χεῖλη τοῦ τραύματος καὶ τὰ ὀστέα τῶν ἐν τούτῳ ἀπὸ ἀρθευτικῶν ἐλαστικῶν σωλήνων. Σκοπὸς δὲ αὐτοῦ εἶναι νὰ προφυλάξῃ τὸ τραύμα ἐκ τῆς δράσεως τοῦ φαινικοῦ ὀξέος τοῦ ἐκ τοῦ δευτέρου τούτου ἐπίδεσμου προσερχομένου, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα. Ὁ δεῦτερος αὐτος ἐπίδεσμος μένει ὡσαύτως μέχρι διυγράσεως, μετὰ δὲ τούτου τρίτος ἐφαρμόζεται ὁμοίως, καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τελείας ἰάσεως τοῦ τραύματος. Ἐάν δὲ κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἐπίδεσμου παρατηρηθῇ ἀπόφραξις τῶν ἐλαστικῶν ἀποχευτικῶν σωλήνων διὰ θρομβίων, τότε ὁ χειρουργὸς ὀδηγεῖται περὶ τοῦ πρακτέου καὶ τῆς τοῦ ἀσθενοῦς καταστάσεως ὡς ἐξῆς: Ἐυρέσσοντες μὲν τοῦ ἀσθενοῦς, δηλοῦν ὅτι ἐπεσχέθησαν τραυματικὰ ἐκκρίματα, καὶ οὕτως τότε τὸ ἀποφραγὲν σωληνάριον ἐξαιρέτῃται, καθαρίζεται ἀντισηπτικῶς, καὶ αὖθις εὐδοκίμαται ὡς ὁμοίως ὁμοίως σηπτικοῦ φαινομένου ὑπάρχοντος, ἀφίεται τὸ σωληνάριον ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει, καὶ ὀριστικῶς ἐξαιρέτῃται τῆς γ' ἢ δ' ἡμέραν, ἢ καὶ μόνον βραχύνεται σμικρὸν τῆς διὰ ψαλιδίου ἐκκομῆς τεμαχίου αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ προεχθεῖ ἀλλαγῇ τοῦ ἐπίδεσμου ἐξαιρέτῃται ὅλως.

Οὗτος εἶναι ὁ ἀρχικὸς, ἀλλ' ἐν τελειοποίησει Ἀιστέριος ἐπίδεσμος, ὅν διάφοροι χειρουργοὶ ἐπεζήτησαν νὰ τροποποιήσωσιν ἢ ἀπλοποιήσωσιν. Εἴπομεν ἤδη ὅτι σχεδὸν οἱ πλεῖστοι τῶν χειρουργῶν παρέλιπον τὴν ὑπὸ τὸ κράτος ψευκστῆρος ἐκτέλεσιν τῆς ἐγχειρήσεως. Ἐζήτησαν τὸ πάλτιμον προφύλακτρον ν' ἀντικαταστήσῃ διὰ τοῦ εὐώνου παπύρου ἐκ Γουταπέρης, ὅνπερ προαπέπλυον ἐν φαινικῶχωρ διαλύσει B o|o καὶ εἶτα ἐπέθετον. Ἀλλ' αὖθις τὸ προφύλακτρον εἶναι οἰονεὶ βραχύτερον τῆς κα-

ταστάσεως τοῦ τραύματος, καὶ διὰ τοῦτο πρῆτιμότερον* δηλονότι ἢ ἐν τῷ τραύματι ἀρχομένη ἀποσύνθεσις ἐκδηλοῦσθαι διὰ φακίης ἢ μελαίνης χροιάς τοῦ προκίτου προφυλάκτρον, καὶ οὕτω καθοδηγεῖ ἡμᾶς εἰς τὴν λήψιν τῶν κατ' αὐτῆς μέτρων. Ἐταύτως τὸ δύσιμον ἀδιαχώρητον φαρμακίον (Mackintosh) ἐζήτησαν ν' ἀντικαταστήσῃσι δι' ἀντισηπτικῶν παπύρου ἐκ Γουταπέρης, ἢ καὶ διὰ τῆς βελίτης τοῦ Billroth, ἣτις ἀληθῶς πληροὶ τὸν σκοπὸν καὶ εὐώνος ἐστίν. Ἐζήτησαν τέλος καὶ τὴν φαινικοῦχοῦ δόξην ν' ἀντικαταστήσῃσι δι' ἑτέρας εὐώνοτέρας, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη ἀκατάλληλον.

Πρὸς δὲ τούτοις ἐζήτησαν καὶ τὸ φαινικὸν ὀξὺ διὰ τὸ πτητικὸν αὐτοῦ καὶ τὴν δηλητηριώδη ἐνέργειαν ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ, ἰδίχ ἐπὶ παιθῶν ἐκδηλουμένην, ἐτι δὲ καὶ διὰ τὴν ἐρεθιστικὴν αὐτοῦ ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν νεφρῶν, δι' ὧν τὸ ἀποβροφώμενον τοῦτο ἀντισηπτικὸν ἀποκρίνεται, ν' ἀντικαταστήσῃσι δι' ἑτέρας καταλληλοτέρων. Οὕτως ὁ Θεϊρίσιος ἐζήτησε ν' ἀντικαταστήσῃ αὐτὸ διὰ τοῦ ἰσουλίου ὀξέος, παρασκευάσας δι' αὐτοῦ πάντα τὰ πρὸς ἐπίδεσιν ὕλην, ἀλλὰ ταῦτα ἔχουσι τὸ ἐλάττωμα ἐν τῇ χρήσει ν' ἀποβάλλωσι τὴν τοῦ φαρμάκου κόπην καὶ νὰ ἐξεγείρωσιν ὀχληρὰν βήχα τοῖς παρριταμένοις, Ὁ Bardeluben ἐπεζήτησε ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν φαινικοῦχοῦ ἐπίδεσμον δι' ἑτέρου παρασκευασμένου διὰ χλωριούχου ψευδαργύρου. Ὁ Volkman συνέστησε τὸ θυμέλιον, καὶ ἄλλοι ἄλλοι προδεδεικνύον ἀποδείχθέντα πάντα οὐχὶ ἀντάξια τοῦ φαινικοῦ ὀξέος.

Τούτων οὖν πάντων ἕνεκα, εἰ καὶ πλείστας ὄσας τροποποιήσεις ὑπέστη ὁ ἀρχικὸς Ἀιστέριος ἐπίδεσμος, ἀλλὰς μὲν πρὸς ἀπλοποίησιν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ, ἀλλὰς δὲ πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν ἐκ τοῦ φαινικοῦ ὀξέος δυσαρτέτων, διετηρήθη μέχρι τοῦδε ὡς ὁ τελειότερος πασῶν τῶν τροποποιήσεων αὐτοῦ.

(ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙ ΦΥΜΑΤΙΩΔΟΥΣ ΚΥΣΤΙΤΙΔΟΣ

ὑπὸ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΓΚΙΖΗ

Χειρουργοῦ εἰδικῶς ἐπὶ τῶν οὐρογεννητικῶν ὀργάνων.

(Συνέχεια. σελ. 293).

Ἐτερον ἐπίσης πολύτιμον σημεῖον εἶναι ἡ πυώδης ἐκκρίσις ἐκ τῆς οὐρήθρας ἀφῆς δηλονότι ἐνφ' ἐγείρεται τις τὴν πρώτην παρατηρεῖ ἐκ τῆς οὐροδόχου κυλιδας ὑποκρίνουσι, αἱ ἰνῆς οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ πύον καὶ

θαρόν εξερχόμενον ἐκ τῆς οὐρήθρας ἐν ἰκανῇ ἐνίοτε ποσότητι· τῷ ἐκ-
 κριμα δὲ τοῦτο δὲν συνοδεύεται ὑπὸ πόνων κατὰ τὴν οὐρησιν, μήτε ὑπ'
 οὐδενὸς φλεγμονιώδους φαινομένου, μάλιστα κατὰ τὴν οὐρητιν ἔχει εὐαισθη-
 σίαν τινὰ κατὰ τὴν βαθεῖαν τῆς οὐρήθρας μοῖραν· ἡ ἐκκρινόμενη δὲ πυώ-
 δης ὕλη ἐλαττοῦται ὀλίγω κατ' ὀλίγον ὁπότε μετὰ παρέλευσιν 20—30
 περίου ἡμερῶν πύσει ἐντελῶς ἀνευ οὐδεμιᾶς θερμασίας καὶ εἰτα πάλιν
 μετὰ παρέλευσιν χρονικοῦ τινος διαστήματος ἀναφαίνεται ἀνευ γνωστῆς
 αἰτίας, προἀναγγελλομένης τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκκρίσεως διὰ γενικῆς ἀδια-
 θεσίας καὶ ἐλαφρῶν ριγῶν, ἐξ οὗ ἤθελε τις νομίσει ὅτι πρόκειται περὶ
 ἀπλῆς τινος βλενωρροίας· εἰάν τυχόν προσφάτως εἴχε συνένουσθῃ μετὰ
 γυναικὸς τινος ὡς αἰτίαν βεβίωσεν τῆς ἐκκρινόμενης ὕλης δὲν δυνάμεθα
 νὰ υποθέσωμεν ἢ τὴν μαλάκυσιν ἐνδὲς ἢ πλειοτέρων φυματωδῶν πυρή-
 νων καὶ τὴν ἐκχυσιν τοῦ πύου ἐν τῇ οὐρήθρᾳ, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν εὐχα-
 λίαν μεθ' ἧς ἡ τοιαύτη ὕλη ὑποτροπιάζει, μετὰ πάσης πιθανότητος δυ-
 νάμεθα ν' ἀποδώσωμεν εἴτε εἰς τὴν μαλάκυσιν νέων φυματωδῶν πυρή-
 νων, εἴτε εἰς τὴν διάνοξιν ἀρχαίας τινος ἐστίας ἀτέλως ἐπουλωθείσης.
 Ὅταν δὲ τὰ φυμάτια ἐρχῶνται ν' ἀναπτύσσονται ἐν τῇ κύστει, κατὰ
 τὴν προδρομικὴν λεγομένην περίου, ὡς σύμπτωμα ἔχομεν τὴν *αιματοου-
 ρίαν*, ἣτις εἶναι ἀνώδυνος, πρόσκιρκος, οὐχὶ μεγάλη, ἐπέρχεται αἰφνι-
 δίως ἢ ἐνίοτε κατόπιν κόπου τινός, αὐξάνει διὰ τοῦ βαλίσματος ἢ τῆς
 ὀρμῆς στάσεως, οὐδόπως δὲ ἢ ἀνεπαίσθητος πως ἐπιηρεάζεται ὑπὸ τῆς
 ἀναπαύσεως, διατηρουμένης δηλονότι μετὰ ἐντάσεως τῆς αὐτῆς, μολοῖ
 ὅτι τὸ ἄτομον εὐρίσκεται ἐν πάντελει ἡσυχίᾳ· ἐπίσης ὡς συμπέρασμα
 ἀξίον μνείας ἔχομεν καὶ τὴν *συχνήν ἐπειξιν πρὸς οὐρησιν*, ἐπικρατοῦσα
 καὶ κατὰ τὰς ὑρέσεις τῆς αἱματοουρίας· ἀξιοπαρατήρητος ἐπίσης εἶναι ἡ
 ἐπικρατοῦσα ἐπὶ ὁδῶνος σύσπασις τοῦ *τραχήλου τῆς κύστεως* καθ' ἣν κα-
 θίσταται δύσκολος ὁ εὐοδικισμὸς· καθεστῆρος, νομίζει τις ὅτι πράγματι πρό-
 κείται περὶ στενώσεώς, τινος κατὰ τὴν μεμβρανιώδη μοῖραν τῆς οὐρήθρας,
 καὶ ταῦτα κατὰ τὴν προδρομικὴν περίου τῆς νόσου, πρὶν δηλαδὴ ἀνα-
 πτυχθῆναι κυτίτις, καθότι ἡ ἀνάπτυξις τῶν φυματίων ἐν τῇ κύστει δὲν
 συνοδεύεται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ κυτίτιδος (ΠΗΛΥΘ). Βραδύτερον, λοιπὸν
 ἐπερχομένης τῆς κυτίτιδος, μᾶς παρουσιάζονται ὅλα τὰ ἀνωτέρω μνη-
 μονευθέντα συμπτώματα μετὰ *μεγάλαις ἐνάσεως, αἱματοουρίας*
 οἷας καὶ ἐν τῇ προδρομικῇ σταδίῳ ἀλλ' ὀλιγώτερον· *συχνῆς καὶ ἀφρόνου,*
 ὡς νέον σύμπτωμα ἔχομεν τοῦς *σφοδρὰς κατὰ τὴν οὐρησιν πόνους*, ἢ
 πρὸς ἐπειξιν οὐρησιν καθίσταται *συχροτάτη, ἀνὰ πᾶσαν ἡμέτεικν ὥραν,*
 ἀνὰ δέκα ἀνὰ πέντε ἐξηκοστὰ τῆς ὥρας· ἢ δὲ *συχνότης αὐτῆς νυκθήμε-
 ρὸν ἐπικρατεῖ μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἐντάσεως, οὐδόπως ἐπιηρεαζόμε-
 νῆ ὑπὸ τῆς ἡσυχίας· σπουδαῖον ἐπίσης σημεῖον εἶναι καὶ ἡ τροποποίησις
 τῶν οὐρῶν, ἅτινα γίνονται θολὰ (troubles), ἀμμωνιώδη περιέχοντα*

πύον, μικροσκοπικῶς δὲ ἐξεταζόμενα ἰδίως τὸ Ἴζημα, εὐρίσκεται περιέ-
 χον τὰ βακτηρίδια τοῦ Koch.

Διάγνωσις τῆς νόσου.

Ἡ φυματιώδης κυτίτις εἶναι ἐκείνη, ἣς ἡ διάγνωσις εἶναι συνήθως ἡ
 πλέον δύσκολος, ἢ μόνη, ἣτις δύναται νὰ συγχισθῇ μετὰ διαφόρων ἄλλ-
 λων παθήσεων τῆς κύστεως· πρὸς εὐχερεστέραν λοιπὸν διάγνωσιν πρέπει
 νὰ διακρίνωμεν τρεῖς τάξεις τῆς εἰρημένης κυτίτιδος· ἐκείνην δηλαδὴ,
 καθ' ἣν ἡ κυτίτις ἀναπτύσσεται ἐπὶ ἀτόμου ἤδη φυματιώδους, ἐκείνην
 καθ' ἣν ἡ φυματιώσις ἀναπτύσσεται ἐν κύστει προηγουμένως ὕγιει θεω-
 ρεῖται ὡς ἡ πρώτη ἐντόπισις τῆς διαθέσεως, καὶ τέλος ἐκείνην, καθ' ἣν
 ἡ νόσος ἀναπτύσσεται δευτεροπαθῶς.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, ἡ διάγνωσις εἶναι εὐκόλος καὶ ἡ φύσις τῆς
 κυτίτιδος καταφαίνεται ἀμέσως ἐκ τοῦ συνόλου τῶν λοιπῶν τῆς φυμα-
 τιώσεως ἐκδηλώσεων (δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονώμεν ὅτι καὶ φυματιώδη
 ἄτομα, δύναται ὡς καὶ ἄλλα μὴ τοιαῦτα, καὶ εἶτι εὐκολώτερον νὰ ἀπο-
 κτήσῃσι τοιαύτην κυτίτιδα ἐξ αἰτίας κοινῆς δηλαδὴ ἐκ ψύξεως, ἢ δευ-
 τεροπαθῶς κατόπιν βλενωρροίας τινος κτλ.)

Ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ φυμάτια ἀναπτύσσονται ἐν
 κύστει προηγουμένως ὕγιει ἡ διάγνωσις εἶναι κάπως δύσκολος, καθότι,
 ὅταν ἡ φυματιώσις τῶν πνευμάτων ᾖναι ἀμφίβολος ἢ οὐδόπως ὑφίσταται,
 τότε ἡ διάγνωσις μας δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ ἢ ἐπὶ τοπικῶν συμπτω-
 μάτων. Ἐνίοτε, μάλιστα, συνηθέστατα, εἶναι ἀρκετὰ τὰ φυσικὰ λεγόμε-
 να σημεῖα διὰ νὰ μᾶς θέσωσιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς διαγνώσεως, θὰ μᾶς
 δώσῃ δὲ τοιαῦτα ἢ διὰ τοῦ ὀρθοῦ ἐξέτασις, εἰάν, ὑπερ καὶ συνηθέστερον
 τὴν φυματιώσιν τῆς κύστεως, συνοδεύῃ ἡ φυματιώδης διήθησις τοῦ τε
 προστάτου καὶ τῶν σπερματικῶν κυστιδίων, καὶ ἡ τῆς ἐπιιδιυμίδος ἢ τοῦ
 ὄρχεως ἐξέτασις, καθ' ἣν εὐρίσκομεν τὴν κεφαλὴν ἰδίως τῆς ἐπιιδιυμίδος
 ἐσκληρωσμένην· ἀλλ' ἐν τισὶ περιπτώσει, ὡς ἀνωτέρω ἐβρέθη, ἢ πάθη-
 σις αὕτη δύναται νὰ ᾖναι ἐντελῶς ἀπομεμονωμένη ἐν τῇ κύστει, ὅτε
 δὲν δυνάμεθα νὰ δδηγηθῶμεν ἢ ἐκ τῶν λειτουργικῶν συμπτωμάτων· ὡς
 ἀνωτέρω εἴπομεν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φυματίων ἐν τῇ κύστει δὲν συνο-
 δεύει ἀμέσως κυτίτις, ἢ περίους λοιπὸν ἣτις χωρίζει τὴν ἀρχὴν τῆς
 φυματιώσεως τῆς κύστεως μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τῆς κυτίτιδος ἀποτε-
 λεῖ τὴν *προδρομικὴν καλουμένην περίου*, καθ' ἣν δυνάμεθα νὰ υπο-
 πτεῦσωμεν τὴν φύσιν τῆς κυστιτῆς παθήσεως ἐκ τῶν *προειδοποιουσῶν
 λεγομένων αἱματοουριῶν*, περὶ τοῦ εἶδους τῶν ὁμοίων εἴπομεν ἐν τῇ συμ-
 πτωματολογίᾳ, ἐκ τῆς *συχνῆς πρὸς οὐρησιν ἐπειξέως*, καὶ ἐκ τῆς ἐπωξί-
 νου τοῦ *τραχήλου τῆς κύστεως σύσπασεως*, ἢ *βπαρξίς τῆς ὀποίας μᾶς*

κάμνει γὰρ υποπτειώμεν τὴν φυματιώδη διήθησιν καὶ μάλιστα ὅταν οὐδεμία ἄλλη αἰτία δικαιολογῇ τὸ τοιοῦτον, ἐν δὲ τῇ ἀκμῇ τῆς νόσου, ἐπιλοῦσης δηλονότι τῆς κυστίτιδος, ἡ νόσος παρουσιάζει σημεῖα, ἐξ ὧν εὐκολύνεται ἡ διάγνωσις, τοιαῦτα λ. χ. εἶναι αἱ τοῦ αὐτοῦ εἶδους αἱματοουρία, οἱ σφοδροὶ κατὰ τὴν οὐρήσιν πόνοι, καὶ ἡ συχνοτάτη πρὸς ἐπιεῖν οὐρησις, συμπτώματα σταθερὰ, οὐδόλως δὲ ἢ καὶ ἐλάχιστον ἐπηρεαζόμενα ὑπὸ τῆς ἡσυχίας, ὡς ἡ αἱματοουρία.

Ἐν δὲ τῇ τρίτῃ περιπτώσει καθ' ἣν ἡ νόσος ἀναπτύσσεται δευτεροπαθῶς, ἐπὶ κύστεως προηγουμένης ἐν φλεγμονῇ τινι διατελούσῃ ὡς, ὅπερ καὶ συνηθέστερον ἐπὶ βλεινορροϊκῆς κυστίτιδος, ὁπότε τελείται, οὕτως εἰπεῖν, μεταμορφώσις τις, εἰς φυματιώδη πάθησιν, ἢ διάγνωσις εἶναι ἐπίσης δύσκολος, ἐκτός, ὅταν ἐνῶ υποπτειώμεθα τὴν νόσον ἴδωμεν ἀλλοιώσεις τῆς αὐτῆς φύσεως ἐν τῇ προστάτῃ, τὰ σπερματικὰ κυστίδια, τὰς ἐπιιδιδυμίδας, ἢ τοὺς πνεύμονας ἐλαφρῶς προσβεβλημένους, ὅταν ἡ κύστις ᾖναι τὸ μόνον θέκτρον τῶν τῆς φυματιώσεως ἐκδηλώσεων, ἢ καὶ ἐὰν αἱ πνεύμονες ὦσιν ἐλαφρότατα προσβεβλημένοι, μὰς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν στιγμὴν τῆς ταιαύτης ὑποούλου μεταμορφώσεως, τὴ μόνον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μέσον δι' οὗ δύναμεθα νὰ θέσωμεν κἄπως ἀπελπιστικὴ ἐπιμονὴ αὐτῶν ἐναντίον ὄλων τῶν μέσων τῆς θεραπευτικῆς. Ἐὰν δὲ, ἐν ἀμφιβαλίᾳ εὐρισκόμενοι, εὕρωμεν ἐν τοῖς οὖροις τὰ βρεκτηρίδια τῆς φυματιώσεως τότε ἡ διάγνωσις μας βεβαίως εἶναι πλέον βέβαιος.

Διαφορικὴ Διάγνωσις

Ἡ φυματιώδης κυστίτις δύναται νὰ παρουσιάζῃ συμπτώματα σχεδὸν ταῦτά μετὰ πᾶν νεοπλασματῶν, τῶν λίθων τῆς κύστεως, στενώσεων τῆς οὐρήθρας. — Ἐνωρίζομεν ὅτι ἡ αἱματοουρία, εἶναι σύμπτωμα σπουδαῖον τῆς νόσου, ἀλλ' ἡ αἱματοουρία αὕτη εἶναι ἐπίσης τὸ πρῶτον σύμπτωμα δι' οὗ ἐκδηλοῦνται τὰ νεοπλάσματα τῆς κύστεως, ὁμοιάζει δὲ κατὰ πολὺ τῆς ῥηθείσης αἱματοουρίας τῆς φυματιώδους κυστίτιδος, καθότι ἐπέρχεται συχναίως, ὡς ἐκείνη, ἀνευ αἰτίας καὶ οὐδόλως ἢ κατ' ἐλάχιστον ἐπηρεάζεται ὑπὸ ἐξωτερικῶν ἀφορμῶν, ἀξάνει ὡς ἐκείνη διὰ τοῦ βαδίσματος καὶ τῆς ὀρθίας στάσεως, ἀλλὰ κατ' ἐλάχιστον τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς ἡσυχίας, εἶναι ὡς ἡ τῆς φυματιώδους παθήσεως ἀνώδυνος, ἐπίσης δύναται νὰ συνοδεύηται ὑπὸ συχνῆς τίνος πρὸς οὐρήσιν ἐπιεῖσεως. Ἀλλ' ἡ αἱματοουρία ἢ ὀφειλομένη εἰς νεόπλασμα κυστικῶν διακρίνεται τῆς ῥηθείσης διὰ τὴν ἀφθονίαν καὶ τὴν διάρκειάν της, διὰ τῶν μεγαλύτερων ὑφάσεων, αἰτίνες χωρίζουσι τὰς ἐμφανίσεις αὐτῆς, ἰδίως εἰς τὰς ἀρχάς, καὶ διὰ τῆς ἐπιτελοῦς ἐλλείψεως κατὰ τὰς ὑφάσεις αὐτῆς παντὸς

νεοπροῦ συμπτώματος, ὡς λ. χ. συχνῆς πρὸς ἐπιεῖσιν οὐρήσεως, ἢ πόνου ἐκ μέρους τῆς κύστεως, πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῆς πορείας τῶν παθήσεων τοῦτων δύναμεθα νὰ διακρίνωμεν καθαρῶς περὶ ποίας πρόκειται, ἐνῶ λ. χ. ἐν περιπτώσει νεοπλασματος αἱ αἱμορραγίαι (1) βαλίουσι ἐλαττωθῆναι τὰς ὑφάσεις αὐτῶν καὶ ἀξάνουσι τὸ ποσὸν διὰ ν' ἀφανισθῶσιν ἐνίοτε αὐτομάτως χωρὶς οὐδ' ἔχνη ν' ἀφήσωσιν, ἐκείνη τῆς φυματιώδους κυστίτιδος συνήθως βαλίουσιν ἐλαττούμεναι ἐνῶ ἡ πάθησις προχωρεῖ καὶ κλίνεται ἐπὶ τὸ σοβαρώτερον' ἐπὶ τέλους ἐνῶ αἱ πρῶται δύνανται νὰ ὑπάρχωσιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη χωρὶς νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ κυστίτιδος, βλέπομεν σχεδὸν ἀμέσως τὰς δευτέρας, δηλ. τὰς τῆς φυματιώδους παθήσεως, νὰ ἐπιπλέκωνται μετὰ θαλώσεως τῶν οὐρῶν καὶ τοῦ συνόλου τῶν ὀδυνῶν τῆς κυστίτιδος συμπτωμάτων ἢ αἱματοουρίας καὶ οἱ πόνοι εἶναι ἐπίσης συμπτώματα κοινὰ καὶ ἐπὶ λίθων τῆς κύστεως, ἀλλ' ὑπάρχει σπουδαία διαφορὰ, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάπαυσιν, καθότι πρὸκειμένου περὶ τῆς φυματιώδους παθήσεως εἴπομεν ὅτι ἡ ἡσυχία οὐδόλως ἐπηρεάζει οὔτε τὴν αἱμορραγίαν οὔτε τοὺς πόνους κτλ. ἐνῶ ἐπὶ λίθων τῆς κύστεως ἡ ἡσυχία κατακαύτει ἀμέσως τὰ ἀνωτέρω μνημονευθέντα συμπτώματα, ἐπίσης ἐπὶ λιθίσεως ὡς διακριτικὸν σημεῖον ἔχομεν καὶ τὴν ἀπότομον παύσιν τῆς ἀκτίνος τῶν οὐρῶν, ἀλλ' ἐνίοτε εἴτε ὡς ἐκ τοῦ βάρους, τοῦ λίθου εἴτε ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου τοῦ προστάτου δύναται νὰ λείπῃ τὸ σύμπτωμα τοῦτο, ἢ δύναμεθα νὰ ἔχωμεν τὰ τοιοῦτον σύμπτωμα ὁπότε ὑπάρχει ὀσπασίς τοῦ τραχήλου τῆς κύστεως, ὁπότε πάλιν ὡς ἐκ τοῦ σημείου τοῦτου δύναται νὰ ἐπέλθῃ σύγχυσις μετὰ τῶν πασχόντων ἤδηθεν στενώσεις τῆς οὐρήθρας κτλ. (ἀκολουθεῖ)

Θεραπεία τοῦ ὀξέως τῶν ἄρθρων ρευματισμοῦ διὰ τῆς ἀντιπυρίνης.—Ὁ ἐν Βερολίνῳ ἰατρός Neumann μετὰ τὸν Leinhardt καὶ Demme μετεχειρίσθη τὴν ἀντιπυρίνην εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ ὀξέως τῶν ἄρθρων ρευματισμοῦ μετ' ἐπιτυχίας καὶ εἰς τοὺς πολλοὺς μὲν τῶν πασχόντων ἡ θεραπεία ἐγένετο δι' ἀντιπυρίνης μόνον, εἰς τινὰς δὲ δι' ἀντιπυρίνης καὶ ἰατρικοῦ νατρίου συγχρόνως.

Κατὰ τοὺς Neumann καὶ Demme τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀντιπυρίνης ἀποτελέσματα παρεμφέρουσι τοῖς τοῦ ἰατρικοῦ ὀξέως ἐπὶ τῆς αὐτῆς παθήσεως δι' ἀμφοτέρων τῶν φαρμάκων καταπαύονται ἢ ἐλαττοῦνται μᾶλλον ἢ ἦττον ταχέως, ἐκτὰ τὰ ἄρθρα πόνος καὶ τὰ αἰδημα, ἀλλὰ δι' οὐδενὸς τούτων προλαμβάνονται αἱ ἀπὸ τῆς καρδίας ἐπιπλοαί, αἱ ὑπο-

1 Ἐνῶ δηλονότι αἱ αἱμορραγίαι ἐπὶ νεοπλασματος κύστεως βαλίουσιν ἀφθονώτεροι γενόμενοι καθόσον προχωρεῖ ἡ νόσος, ἐπὶ φυματιώδους κυστίτιδος τοῦ ὄγκου ἐλαττοῦνται καθόσον προχωρεῖ ἡ πάθησις καὶ ἐπὶ τέλους δύναται καὶ νὰ λείπωσι.

τροπιάσει; ἢ τὰ κατὰ τὴν δξύτητα τῆς νόσου ὑπολειμντα ἐνίοτε δι' οὐδενὸς τούτων ἐπιτυχάνεται τοπικὴ βελτίωσις, καὶ ἄλλοτε τέλος εἰς τινὰ πάσχοντα; διὰ τοῦ ἐτέρου τούτων οὐδὲν ἀγαθὸν προκύπτει ἀποτέλεσμα; ἐνῶ τὸ ἐναντίον συμβαίνει διὰ τοῦ ἐτέρου ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι ἡ ἀντιπυρρὴν ἰδίαν κατέχει θέσιν εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ ρευματισμοῦ. Τὸ σπουδαῖον τῆς ἀντιπυρρὴς ἀποτέλεσμα συνίσταται εἰς τὸ ὅτι δὲν ἐπάγεται φαινόμενα δηλητηριώδη, ὡς τοῦτο συμβαίνει διὰ τῶν ἀνκλόγων τοῦ ἰτευλικοῦ νατρίου δόσεων. Δίδεται δὲ τὸ φάρμακον κατὰ τὸν Neumann ἀπὸ 1—15 σιταρίων τρις ἕως ἐξάκις δι' ἡμέρας, καθ' ἕκαστον δὲ τὴν διάρκειαν τῆς νόσου ἐδόθησαν κατ' ἀνώτατον ὄρον ὑπὸ τοῦ Neumann 83 γράμματα.

Καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἡ γρήσις τῆς ἀντιπυρρὴς κατὰ τοῦ δξέως τῶν ἄρθρων ρευματισμοῦ ἐπίσης ἀγαθὰ ἐπήγεγεν ἀποτελέσματα, ὃ δὲ George Hunter ἐδημοσίευσε τὰς ἐξῆς δύο περιπτώσεις καθ' αἷς ἡ βελτίωσις ἦτο λίαν καταδήλος.

1. — Νέος 26 ἐτῶν, πρὸ 10 ἡμερῶν πάσχων δξύν τῶν ἄρθρων ρευματισμὸν μετὰ λίαν ἐπωδίνου ἐξογκώσεως τοῦ γόνατος καὶ τῆς ποδοκνημικῆς ἀρθρώσεως καὶ θερμοκρασίας 38^ο, ἔλαθεν ἰτευλικοῦ μὲν νατρίου κατὰ δόξαν 10 σιτάρια, θετικῆς δὲ κινίνης 5 σιτάρια καὶ μορφίνης 1/2 τοῦ σιτρίου ταχέως ἐπῆλθε βελτίωσις. Μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας ὃ πάσχων διαβεβαίωσι ὅτι καίτοι ἐπῆλθεν ἐν ἀρχῇ βελτίωσις οὐδὲν ἦττον οἱ πόνοι καὶ ἡ ἐξογκώσις δὲν ἐπαύσαντο ἐντελῶς; θερμοκρασία 38^ο, 5, ἐχορηγήθησαν δὲ τότε 30 σιτάρια ἀντιπυρρὴς εἰς 5 δόσεις κατὰ ὥραν, ἀπὸ τῆς ἐπιούτης οἱ τε πόνοι καὶ ἡ δυσκαμψία ἐπαύσαντο ἀνεπιστρεπτεῖ.

2. — Ἡ κυρία W. . . 19 ἐτῶν πάσχει ἀπὸ τριῶν ἐβδομάδων δξύν τῶν ἄρθρων ρευματισμῶν. Ἡ πάσχουσα εἶναι ἀπύρετος αἰτιεῖται δὲ πόνοις κατὰ τοὺς δακτύλους, τὸν ὄμον καὶ τὸ ἀριστερὸν γόνυ μετὰ ἐξοιδήσεως, ἡ καρδία ἔχει κατὰ φύσιν, ὡς θεραπεία ἐχορηγήθησαν 30 σιτάρια ἀντιπυρρὴς, ἡ αὐτὴ δόσις ἐπανελήφθη καὶ τὴν ἐπιούσαν, ἤρξατο δὲ ἀμέσως λίαν καταφανῆς βελτίωσις.

Γ.

ΕΠΙΦΥΛΙΣ

Η ΔΙΘΙΟΠΙΑ ΥΠΟ ΙΑΤΡΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ

ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Π. ΠΑΡΙΣΗ, ἱατροῦ κλ.

(Συνέχεια. ἑρμ. σελ. 299).

Δίμαι αἱ ἀξιολογώτεραι εἰσὶν ἡ Τσαάνα (ἢ Τεμπέα) εἰς τὸ κέντρον σχεδὸν τῆς Ἀθιοπίνης νοτιοδυτικῶς, μετὰ νησιδίων ἐντὸς καὶ δένδρων

πελωρίων, ἐν Ἀμάρα, καὶ ἡ Χασεγκιὸ καὶ ἡ Χαῖν· ἐκ τούτων ἡ Τσαάνα (καὶ Τάνα, 6269 ἀγγλ. πόδ. ἄνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης) θεωρεῖται ὡς μία τῶν κυριωτέρων πηγῶν τοῦ κυανοῦ Νείλου, ὅστις καὶ διακρίνεται ἀμυδρῶς πρὸς βέων διὰ μέσου αὐτῆς ἐκ τε τοῦ κινουμένου ὡς βέωμα ὕδατος καὶ ἐκ τοῦ θολωτέρου χρώματος αὐτοῦ· ἐν ταῖς ἐπι τῶν νησιδίων αὐτῆς ὑπαρχούσαις ἐκκλησίαις φυλάσσονται οἱ αὐτοκρατορικοὶ θησαυροὶ καὶ τὰ δεσπὰ πολλῶν τῆς Ἀθιοπίνης βασιλείων, ἐν οἷς ἡ μουζα τοῦ Ἰωάννου Α'. ὡς ἀγίου λατρευομένου σήμερον ἐκεῖ.

Ἐκαστὸν τῶν κυρίων αὐτῶν μεγάλων καὶ διὰ φυσικῶν ὀρίων (τῶν ῥηθέντων ποταμῶν) διακρινόμενων μερῶν ἢ τμημάτων ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλὰ διαμερίσματα ἢ τοπαρχίας διοικουμένας ὑπὸ στρατηγῶν (ῥας = κεφαλή) τοιαῦται εἰσὶν ἐν Τηγρὲ πρὸς βορρᾶν τὸ Χαμασέν, πρὸς ἀνατολὰς παρὰ τὴν ἐρυθρὰν τὸ Ἀγάμα (Agamsh), πρὸς δυσμὰς τὸ Adialho, νοτιώτερον τὸ Shire, τὸ Τεμπιέν, ἢ Enderta καὶ τὸ Wodjorât· ἐν Ἀμάρα δὲ τὸ Βολκατ, Ταλέμτ, Σεμιέν, Begemeder, Λάστα ἀνατολικῶς τῆς λίμνης Τσαάνα Gissén παρὰ τὴν λίμνην Χαῖν, Zaboûl παρὰ τὴν λίμνην Χασεγκιέ, Woggerât πρὸς βορρᾶν αὐτῆς, Κούρα ἀνατολικώτερον, καὶ Ἀλάφα καὶ Βαμπερά νοτιοδυτικῶς. Τὸ Γιοτζάρ περιλαμβάνει τὸ Damot· ἐν δὲ τῇ Σόα διακρίνουσι τὸ Ἐφράτα, Godein καὶ Bfal, Κιάφα, Ἀργούμπα, κλπ.

Πόλεις, κυρίως εἰπεῖν, ἐν Ἀθιοπίνῃ δὲν ὑπάρχουσι ὅπως ἡμεῖς ἐννοοῦμεν αὐτάς σήμερον, ἀλλὰ δυσπρόσιτοι ὡς τὰ πολλὰ συνοικισμοὶ παρὰ ποταμῶν ἢ χείμαρον, ἢ ἐπὶ ἀποτόμων πάνυ ἀκρωρείων (πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ποιμνίων καὶ κτηνῶν τῶν κατοίκων ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως τῶν θηρίων κατὰ τὰς νύκτας, ἢ ἐν καιρῷ πολέμων πρὸς ἐγκλωτῆραν ὑπεράσπισιν ἑαυτῶν), ἀποτελούμενοι ἐξ ὀμᾶδων καλυδῶν ἢ οἰκιῶν ἐκ χόρτων καὶ ξύλων συνήθως κατασκευασμένων, καθ' ἃ μάλιστα μέρη ὑπάρχει ἀφθονος ὕλη, καὶ τῆδε κακεῖσε διεσπαρμένων. Τοὺς τοιοῦτους συνοικισμοὺς ἀποκαλοῦσιν οἱ Ἰθαγενεῖς χωρία, ἅτινα συγκοινωνοῦσι πρὸς ἀλλήλικ δι' ἀνάγκων καὶ κατάντων ὁδῶν καὶ παρόδων πολλῶν, ἀνωμαλωτάτων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐνεκα τῆς σκληρότητος τοῦ ἰδάφους. Ὅψιν δὲ πόλεις παρουσιάζει εἰς μὲν τὸ Τηγρὲ ἢ Ἀσμάρα (ἐν Χαμασέν), κυρίως στρατόπεδον τοῦ νῦν ἀρχιστρατηγοῦ ῥας-Ἀλούλα, μάλιστα δὲ ἡ Ἀδοθα (ἔχουσα περὶ τὰς 7000 κατοίκων) μετ' ἐκκλησιῶν ἰδιορρύθμων, μεγάλων καὶ παλατιῶν οἰονεῖ, τὸ Ἀζομ γνωστὸν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων χρόνων (Ἀζουμίται, Ὀμηρίται, κλπ.), μετὰ πολλῶν δὲ βελίσκων μονολίθων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐποχὴν Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου (Ζ', βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου † 117 π. Χ.) καὶ ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν, καθέδρα βασιλικὴ (ῥέα Σιών) ἐν ἣ στέφονται οἱ βασιλεῖς, πρὸς δὲ τὸ τὸ Μακαλέ, κλπ. εἰς δὲ τὴν Ἀμάραν ἢ Ἀμπακιάρα στρατόπεδον τοῦ διαδόχου (;

Ἐὰς Ἀρέα Σελασίε, τὸ Γόρδαρ, καθέδρα καὶ αὐτὴ βασιλικὴ. ἄλλοτε, μετ' ἐρειπίων ἀνακτόρων, καὶ τὸ Τέβρα-Γαβούρ (στρατόπεδον) παρὰ τὴν λίμνην Τσάναν, τὰ Μάγδαλα ὅπου τῷ 1867 ἠτύχησεν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀθιοπῶν Θεόδωρος ἠττηθεὶς παρὰ τῶν 7000 Ἀγγλων, οἵτινες ἐπολέμησαν πρὸς 2000 Ἰθαγενεῖς τοὺς μόνους μείναντας πιστοὺς τῷ ἰδιοτρόπῳ καὶ ἔγαν τυραννικῶ ἐκείνῳ βασιλεῖ, καὶ ἡ Βουρμέδα (στρατόπεδα) παρὰ τὴν λίμνην Χάϊν, τὸ Χασεγκιὰ παρὰ τὴν ὁμώνυμον λίμνην, κλπ. Ἐν δὲ τῇ Σόα ὡς πρωτεύουσα θεωρεῖται τὸ Αἰκοβὰι. Ἄπικτα τὰ λοιπὰ πολυάριθμα καὶ πολυώνυμα χωρία, ὧν πολλὰ ὡς ἐκ τῆς ὠραιότητος καὶ γραφικότητος τοποθεσίας αὐτῶν εἰσὶν οἰονεὶ ἀληθεῖς ἐπίγειοι παράδεισοι, ἀποτελοῦνται ὁμοίως ὑπὸ ὑμᾶδων καλυβῶν τοιαυτῶν εἰς τὴν Ἐν Τηγρὲ τὸ Ἀδεβάρ, ἐν Ἀμάρα τὰ περὶ τὴν λίμνην Τσάναν, ἡ Κουράτα, ἡ Μάγθερα-Μάριαν (Εὐαγγελισμός), καὶ πλεῖστα ὅσα ἄλλα.

Κυρίως πρωτεύουσα πόλις δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ, διότι, ὡς ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ πρὸ πάντων βίου τῶν κατοίκων, ὁ βασιλεὺς ἀναγκάζεται νὰ περιδεύῃ συγχύτως μετὰ τοῦ πολυαριθμοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, ὃν δὲν δύναται νὰ διατρέφῃ πλέον τῶν 10 ἡμερῶν ἐκάστη ἐπαρχία, ὡς ἐκεῖ εἴθισται. Μόνον κατὰ τὸν χειμῶνα διαμένει ὁ βασιλεὺς εἰς ὀρισμένον δύο μέρη περὶ τοὺς τρεῖς μῆνας (ἀπὸ τῆς 15 Ἰουλίου μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου) τὰ πλουσιώτερα, πρὸ πάντων εἰς τὸ Τέβρα-Γαβούρ τῆς Ἀμάρας, μετ' ὀλιγωτέρου στρατοῦ.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀθιοπίας μετὰ τῶν δύο ὑποτελῶν βασιλείων ὑπολογίζονται εἰς 7000000, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς πολεμικῆς τοῖς κυρίως Αἰθιοπικῆς φυλῆς τῶν Γκάλλα, καὶ τῶν Ταϊτάλ, οἵτινες οἰκοῦσι τὰ νοτιανατολικά μέρη τοῦ Αἰθιοπικοῦ τριγώνου.

Θρησκεία δ' ἐπικρατοῦσα εἶναι ὁ Χριστιανισμὸς (ὑπὸ μητροπολίτην σήμερον Κόπτην — Αἰθίοπια = πατέρα, ἐξ Ἀλεξανδρείας λαμβανόμενον, ὅπου ὁ τάφος τοῦ ἀποστόλου Μάρκου), ὃν παρέλαβον ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ μάλιστα (561 μ. Χ.), καὶ πρὸ πάντων μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως (ἐπὶ Μωάμεθ Β', 29 Μαΐου 1453), ὅποτε πολλοὶ Ἕλληνες ἐκείθεν ἦλθον εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀγάμε, ἐξ ἧς καταγεται καὶ ὁ νῦν εὐκλεῖς βασιλεὺς Ἰωάννης. Μικραὶ ἐκκλησίαι δώδεκα βυζαντινοῦ ρυθμοῦ εὕρισκονται ἐν Ἀθιοπία, ὧν μία λαξευτὴ ἐν τῷ βράχῳ ἐν Λαλιβελά τῆς ὠραίας ἐπαρχίας Λάστα παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Τακαζέ. Μητροπολίτην Ἑλλήνα ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐλάμβανον οἱ Ἀθιοπιοὶ καὶ μέχρι τοῦ 1800.

Προϊόντα κύρια ἔχει ἡ χώρα χρυσόν, μόσχον, ἐλεφαντόδοντον, δέρματα, καφέ, κλπ.

Ἡ Αἰθιοπία εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων: ὑπὸ δὲ τὸ

ὄνομα Αἰθιοπες ἠγνόουν οἱ ἀρχαῖοι ἱστορικοὶ πολλὰς φυλάς, αἵτινες κατέφικον εἰς τὴν σήμερον Νουβίαν καὶ Ἀθιοπίαν:

«Οὐχ ἕδος εἶμι γὰρ αὐτὶς ἐπ' Ὀκεανοῦ βέθερα,
Αἰθιοπῶν ἐς γαίαν, ὅσι βέζουσ' ἐκατόμβας
ἀθανάτοισι, ἴνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαισώμαι ἰρῶν.»

λέγει ἡ Ἴρις παρ' Ὀμήρῳ Ἰλ. Ψ, 206. — Ἐσχατοὶ ἀνδρῶν, ἦται μακρὰν κείμενοι λέγονται ἐν Α τῆς Ὀδυσσεΐας, καὶ ἀμύμοις ἐν Ἰλιάδι, κλπ.

Ὁ Ἡρόδοτος εἰς πολλὰ μέρη τῶν Μουσῶν αὐτοῦ εὐφημότατον ποιῆται λόγον περὶ τοῦ μεγάλου ἔθνους τῶν μακροβίων Αἰθιοπῶν. Ὁ βασιλεὺς π. χ. τῶν Περσῶν Καμβύσης θέλων νὰ συνάψῃ φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Αἰθιοπίας, ἐπεμψε πρέσβεις μετὰ δώρων πρὸς τὸν βασιλέα αὐτῆς. Ὁ δὲ Αἰθιοπὸς μαθὼν, ὅτι κατόπται ἦκοιεν, λέγει πρὸς αὐτοὺς τοιαῦτα: Ὅτε ὁ Περσῶν βασιλεὺς.... ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐστὶ δίκαιος· εἰ γὰρ ἦν δίκαιος, οὔτ' ἀν' ἐπιθύμησε χάρις ἄλλης ἢ τῆς ἑαυτοῦ, οὔτ' ἀν' ἐς δουλοσύνην ἀνθρώπου ἦγε, ἢ π' ἂν μὴδὲν ἠδίκηται. Νῦν δὲ αὐτῷ τόξον τῶδε διδόντες τάδε ἔπα λέγετε: Βασιλεὺς ὁ Αἰθιοπῶν συμβουλεύει τῷ Περσῶν βασιλεῖ, ἐπεὶ οὕτω εὐπετέως ἔλκωσι τὰ βέτοξα Πέρσαι ἔοντα μεγάθει τσαυτά, τότε ἐπ' Αἰθιοπίας τοὺς μακροβίους πλῆθει ὑπερβαλλόμενον στρατεύσθαι· μέχρι δὲ τούτου θεοῖσι εἰδέναι χάριν, οἱ οὐκ ἐπὶ νόον τράπουσι Αἰθιοπῶν παισὶ γῆν ἄλλην προσκτάσθαι τῇ ἑαυτῶν. . . . (Βιβλ. Γ'. 21).

Εἶναι περίεργον τῶντι, ὅτι καὶ σήμερον τοιαῦτα ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης λέγει πρὸς τοὺς καταλαβόντας τὴν Μασσάβαν Ἰταλοὺς! Ἐν Βιβλ. Γ'. 101, λέγεται, ὅτι «τοιαύτην καὶ Αἰθιοπες ἀπίενται θορῆν, αἷα ἐστὶ καὶ ἡ γονὴ τῶν Ἰνδῶν, ἀμέλαινα τὸ χρῶμα, οὐ καθάπερ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐστὶ, λευκὴ, αὐτὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας!» Ἐν δὲ Βιβλ. Δ'. 188, λέγεται πάνυ δικαίως, ὅτι αἱ τρωγλοδοῦται Αἰθιοπες πόδας τάχιστοι ἀνθρώπων πάντων εἰσὶ, . . . ἀγλώσαν δὲ οὐδεμιῇ ἄλλῃ παρομοίῳ νενομίκασι, ἀλλὰ τετρίγασιν καθάπερ αἱ νυκτερίδες! . . . ὅτι τρώγουσιν ὄφεις / κλπ., ὅτι εἰσὶν ἀντόχθοις (Δ'. 197), ὅτι εἰσὶν ἀριστοὶ πόλεμιόται, κλπ. (Ζ'. 67 κ. ἑ.).

Ὁ Θουκυδίδης, περιγράφων τὸν ἐν Ἀθήναις Λοιμὸν, λέγει: «Ἦρξατο δὲ [δ' ἰοιμάς] τὸ μὲν πρῶτον, ὡς λέγεται, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου, ἔπειτα....» (ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIRUP D'HYPHO-PHO-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον εν Τόρκη υπό του χημικού

JAMES FELLOWS.

Εν περι ού πρόκειται σκεύασμα ενέχει
το κυριώτερον του ζωικού οργανισμού συστατικά, Κάλιον
και Τέτανον. Ξεχωριστά ενώσεις, Σιδήρον και Μαγγανήσιον.
Ρουτινόν, Κινίνην και Στρυχνίνην. Και το ζωϊκόν θειμελιώδες συ-
στατικόν, τον Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων των άλλων όμοιων σκευασμάτων
διότι είναι εύπεστον την γαστρικην, ενεργεί επί του στομάχου εύνοικώς, και
ούδέν επιγίνεται κακόν από της παρατεταμένης αυτού χρήσεως.

Μεγάλην εκτήσατο υπόληψιν εν Αμερικη και Αγγλίαι διὰ τὸ
εύσιμον της χρήσεως αυτού εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίας
βρογχίτιδος και ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἤτ-
τον δὲ ὠφελεῖ και κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς και κατὰ τῆς ἀτο-
νίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτεῖσι εἰς τὰς τονωτικὰς
και θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι
ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται
ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο
εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὀρεξίν, ρυθμίζει
τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀποβόρσιν και μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν
μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ και κατὰ τῶν φρενοπα-
θειῶν και ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιαλὴ περιέχει 8 οὔγκιας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περί τούτου
ἀγγελία ἄρσεται μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

COMPAGNIE DES VASELINES FRANÇAISES.

Ἐμβλημα Πητροελαϊνῆ (Pétroline).

Ἀδελφῶν LANCELOT και Σας.

Χημικῶ, φαρμακοποιῶ, διδάκτορος ἰατρικῆς τῆς ἐν Παρισίαις ἰατρικῆς Σχολῆς.

Διπλωμα τιμητικὸν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἔργων 1885.

Παρίσιοι, 15 Rue de l'Échiquier. — Ἐργοστάσιον ἐν Aubervilliers (Seine).

Λονδίνον, 103. London Wall.

Τῆς Πητροελαϊνῆς χρῆσις γίνεται εἰς τὰ φαρμακευτικὰ
σκευάσματα.

Ἡ Πητροελαϊνῆ, ἢ Γαλλικὴ Βασελίη, ἥς χρῆσις γίνεται ἐν ἅπασιν τοῖς
νοσοκομείοις τῶν Παρισίων, εἶναι οὐδατέρα, ἄχρους ἢ μωρὰ τὴν γαστρικην,

διὰ τῶν χαρακτήρων δὲ τούτων γνωρίζεται ἀπὸ πάσης παραποιήσεως ἢ
δοθείας. Μεγάλῃ γίνεται αὐτῆς χρῆσις εἰς τὴν ἰατρικὴν εἰς τὴν θεραπείαν
τῶν κακῆς φύσεως πληγῶν, θεραπεύει δὲ ταχέως Ἐγκαύματα, Ραγάδας
τῶν μαστῶν Ρωγμὰς, Ἐδλογίαν, Ἐρυσίπελας, Πιτυρίαιον, Ἐκίωμα
και πᾶσαν ἄλλην ἐν γένει νόσον τοῦ δέρματος. Μεγάλῃς χρησιμότητος
εἶναι και εἰς τὴν μυροποιικὴν. Οὐδέποτε ταγγίζει. Ζητητέα ἢ ὑπογραφή
LANCELOT et Cie.

Ἐν Ἀνατολῇ εὐρίσκειται ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ ἀποθήκῃ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει Grand'Rue de Galata 35.

ΠΕΠΤΟΝΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ ROBIN.

Σιδηροῦχον σκεύασμα ἀφομοιώσιμον.

Ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν θρεπτικῶν συστατικῶν τοῦ κρέατος μετὰ σι-
δήρου.

Στομαχικόν, τονωτικὸν ἰσχυρόν. Μετὰ τῶν τροφῶν δὲ πεπτονικὸς σι-
δηρος δὲν ἀποσυντίθεται ὡς συμβαίνει εἰς τὰς ἄλλας τοῦ σιδήρου σκευα-
σίας.

Δίδεται κατὰ σταγόνας πυκνῆς διαλύσεως ἀπὸ 10—20 κατὰ πᾶν
γεῦμα ἐν οἰωδῆτινι ὕδατι.

ΟΙΝΟΣ ΠΕΠΤΟΝΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ROBIN

Εἰς δόσιν μικροῦ ποτηρίου μετὰ τὸ φαγεῖν.

Γενικὴ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Μεγάλῃ ὁδῷ Γαλατᾶ 35.

ΕΠΙΑΨΙΑ. ΥΣΤΕΡΙΣΜΟΣ. ΝΕΥΡΩΣΙΣ

Τὸ Σεράπιον τοῦ HENRY MORE μετὰ Βρωμιούχου καλίου (μὴ
ἐμπεριέχοντος χλωριούχου και ἰωδιούχου καλίου) ἐν χερσίν τῶν ἰατρῶν τῶν
ἐν Παρισίαις εἰδικῶν θεραπευτηρίων ἔσχε λίαν αἰσία ἀποτελέσματα ἐπε-
νεγκόν σπουδαίας ἰάσεως, καθ' ἃ ἐν τοῖς περιοδικοῖς μνημονεύεται.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ βρωμιούχου τούτου σκευάσματος ἐν Γαλλίαι, Ἀγγλίαι,
Ἀμερικῇ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπόλυτον χημικὴν καθαρὴν καθαριότητα, και τὸν
μαθηματικὸν προσδιορισμὸν τῆς δόσεως τοῦ ἑλανος ὡς και εἰς τὴν συ-
νένωσιν αὐτοῦ μετὰ σεραπίου φλοιοῦ νεραντζίου.

Ἐκαστον κοχλεάριον σεραπίου τοῦ HENRY MORE ἐνέχει 2 γράμ-
ματτα βρωμιούχου καλίου.

Τιμὴ τοῦ φιαλίου 5 φράγκ.

Γενικὴ ἐν Ἀνατολῇ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν
Κωνσταντινουπόλει.

Μεγάλῃ ὁδῷ Γαλατᾶ. 35.

Rákóczy

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ EN BUDE

ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ
ΤΩΝ ΛΑΜΑΦΩΝ LOSER

τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀφθονοῦ
θειῶδον μαγνήσιον, νάτριον καὶ λίθιον.

Τὸ αὐτοφύεον πικρὸν ὕ-
δωρ Rákóczy εἶναι ἐν
τῶν πλουσιωτέρων εἰς
στερεὰ συστάτικὰ ὑδά-
των, ἅτε δὴ περιέχον ἐν
10000 μέρ. κύτου 571
μέρη στερεῶν συστα-
τικῶν καὶ προτιμᾶται εἰς

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ
Rákóczy θεωροῦμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρωτεῖον προ-
τιμᾶται καθ' ἑξ περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων
διὸ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν
ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Βουδαπέστ Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Βαρσάβῃ
Ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Rayrol ἐν Παρισίοις, Charle-
Tichborn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mordtmann ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει, Zouran ἐν Ἀδριανουπόλει, Salem pacha ἐν Καίρῳ, Sch-
uss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rokitansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μο-
νάχῳ, Volil ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντός φιαλῶν προσφάτως ἐκαστοτα πληροῦμένων παρ' ἄπα-
σιν τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακοῖς καὶ
φαρμακωπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Α. Γεωργαντά. — *Στοιχεῖα ἱστοδικαστικῆς.* Τόμ. Α'. Ἀθή-
ναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 32 πληρωτάκι ἐπὶ τῇ
παρὰ λήθῃ τοῦ Α' τόμου. Εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. —
Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τὰ πιστήρια.

GALEZOWSKI. — *Des cataractes et de leurs operations. Confé-
rences cliniques.* — Brochure in 8o. de 52. P. Prix. 1. f. 50.
Publications du Progrès Médical. Paris 14. Rue des Carmes.

J. BOUILLLET. *Ἱστορία τῆς Ἰατρικῆς.* μεταγλωττισθεῖσα καὶ
συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑφηγητοῦ κ. **N. H. Παρίση.** — Τιμᾶται
δρ. 7, καὶ εὑρίσκεται εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα.

*Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων τῆς φθίσεως τῶν
πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἰω. Κανέλλη, ἰατροῦ. Εὑρίσκεται
παρὰ τῶ ἐν Ἀθήναις ἐμπόρῳ κ. Ἰω. Κανέλλη ὁδὸς Διόλου ἀριθ. 11
τιμωμένη δραχ. 1.*